

CELLO FRYSIENNE

WYTSKE HOLTROP
FRANS DOUWE SLOT

Aliud

CELLO FRYSIENNE

WYTSKE HOLTROP cello
FRANS DOUWE SLOT piano

H. Stam (1922 - 2002)	1. Sonatine française	02:51
	2. Sonatine française - Meditation	01:39
	3. Sonatine française - Danse populaire	03:07
J. le Cointre (1994)	4. Cello Suite No. 1 "Modern dances"- Gigue	02:22
	5. Cello Suite No. 1 "Modern dances"- Minuet e Trio	05:13
	6. Cello Suite No. 1 "Modern dances"- Choro	03:41
	7. Cello Suite No. 1 "Modern dances"- Ballad	02:16
	8. Cello Suite No. 1 "Modern dances"- Samba no pé	02:08
	9. Cello Suite No. 1 "Modern dances"- Polka z Gwiazd	06:37
H. Stam (1922 - 2002)	10. Sonata - Sonata	09:05
	11. Sonata - Campanelle	04:27
	12. Sonata - Pizzicato e staccato	05:51
	13. Berceuse pour B	05:15
S. Hoekstra (1976)	14. Bop Toccata	03:30
Total Time		58:37

In 2018, **Wytske Holtrop** graduated cum laude for her master's degree at the Haute École de Musique de Genève (Geneva University of Music), where she studied with professor François Guye. She obtained a highly distinguished bachelor's degree at the Koninklijk Conservatorium of Brussels (Royal Conservatoire of Brussels) with professor Jeroen Reuling. As of the 2019 - 2020 concert season, Wytske will be playing with the Konzerthausorchester in Berlin, as a member of the Kurt Sanderling orchestra academy. She actively took part in numerous masterclasses with, among others, Natalia Gutman, Gary Hoffman and Nicolas Altstaedt. Wytske performed as a soloist with several Dutch orchestras and regularly plays solo recitals. She appeared internationally in festivals as the Internationaal Kamermuziekfestival Schiermonnikoog (The Netherlands) and the Ars SummerFest in Vilnius (Lithuania). In 2015 – 2016, Wytske was selected for the orchestra academy of the National Orchestra of Belgium. She won several prizes contesting in the Stichting Jong Muzikalent Nederland (a foundation that stimulates talented young musicians in The Netherlands) and the Prinses Christina Concours. In addition, she won the Prix du Musée Bonnat during the Académie Ravel in Saint Jean

de Luz (France). In 2018, Wytske was awarded the Frisian Emmy 'Runner-up Award', named after and from the hands of the renowned Dutch violinist Emmy Verhey. Wytske plays a cello by Tanguy Fraval, Brussels (2011) and uses a bow by Doriane Bodart, Paris (2016).

Frans Douwe Slot (1983) started his first piano lessons at the age of six with professor H. Oosterhuis. He continued his musical education with professor R. A. Ferwerda preliminary to his studies at the North Netherlands Conservatoire. During his professional education, he obtained great musical diversity and was taught piano technique to a very high degree by Klára Würtz, Tamara Poddubnaya and Nata Tsereli. He did not let an injury – that dragged on for three years – get in the way of acquiring his master's degree at the Utrecht conservatoire

with Klára Würtz. During this period, he plunged himself into the romantic repertoire and recorded his first CD. In 2009, Frans Douwe was admitted to professor Szokolay Balázs's piano class at the Franz Liszt Academy in Budapest. In that same year, he recorded a second cd. During this period, he became a highly appreciated soloist and chamber musician. He performed several times with the Dutch violinist Emmy Verhey, featured as a soloist in the concertos by Schumann and Grieg and, in addition, won numerous prizes at national and international competitions. The last four years have been in light of an intense revalidation of facioscapulohumeral muscular dystrophy, a disorder in the muscle tension. That battle has not been won as yet, but as a chamber musician he is finding his way back to the stage, with the Colori Ensemble among others. In addition, his teaching skills have become an important part of his career. A fine example of which is his talent class, that enables young musicians to make their way to professional music making.

Henk Stam (1922-2002) **'Sonatine française'**

Composer Henk Stam can be qualified as a key figure in Dutch music history, who chose not to be predominant. He appears at several crucial moments in Dutch music

history. But not centre stage – rather as an all too modest stagehand, who hands important elements to the main characters, he himself never claiming a leading role. Unjustly so! Because it was Stam who, after World War II, was the first important Dutch composer who incorporated the principles of Schönberg's dodecaphony and used it to construct his third string quartet. In 1945 he also stood at the birth of the still influential Gaudeamus Foundation, that strives for greater productivity in (and a wider audience for) Dutch contemporary music. Henk Stam was born in Utrecht, studied instrumentation at the Utrecht Conservatoire with Hendrik Andriessen, musicology at the Utrecht University and took lessons in composing and music criticism in Darmstadt, Germany. He took leading positions in music education, and was also a music journalist. He inquisitively searched for new musical forms and techniques, resulting in an extensive and diverse legacy of compositions. Stam's widow, Ienke Sterk: 'As a composer, he was constantly on his guard against repetitiousness, always looking for new forms of expression.' But never in his work there is renewal just for the sake of renewal; authenticity is always highly valued and maintained throughout. The Sonatine française, written for cello and piano, was pub-

lished by Harmonia in 1974. It was not dedicated to anyone in particular, but obviously with the abilities of lenske Sterk (who was a cellist herself) in mind. This rather light Sonatine seems an aversion to intellectualism, but is never unpretentious. Stam's characterisation à l'aise (French for 'at ease') defines the musical setting: both instrumentalists should feel at ease and convey that same feeling to their audience. The second movement – Méditation, more specifically defined as très lent ('very slow') – fits on just one page of the score, but nevertheless tells a complete and captivating story. The final movement is the Danse populaire, that is to be performed 'vif', meaning fast.

Jochem le Cointre (1994)
'Modern Dances' suite for solo cello

A suite is a baroque musical form consisting of various dances, like for instance the Minuet, Gigue, Passacaglia and Bourree. Originally, people would dance to this music; they were the European folk dances of the time. In the course of music history, these dances transformed into concert music, purely meant to be listened to. The theme of the gigue, in traditional Bach style, came to Jochem le Cointre's mind in 2016 during a bicycle tour. After

he wrote it down, a minuet in the style of Haydn followed. While composing, the idea was born to include some contemporary dances in this suite, which resulted in the Samba No Pé and the Choro, both Brazilian in origin. The Ballad was written the night after an inspiring concert by solo guitarist Tommy Emmanuel. The suite is brought to a close by the Polka gviazd ('Polka of the stars') where the cello portrays a high and lyrical melody, as if deriving from the stars. Thus, this cello suite became a concert piece of various dances and rhythms, to emphasise the virtuosity and musicality of the performer, with a contemporary twist. Hence the title Modern Dances. Jochem le Cointre (1994, Leeuwarden), is a versatile pianist and composer. He studied at The New School in New York and the New York Piano Academy with Ronn Yedidia. His professor encouraged him to take an interest in composition and classical piano. Since his return to The Netherlands in 2016, Le Cointre teaches piano at the Piano Academy in Amsterdam.

Henk Stam (1922-2002)
Sonata for cello and piano
'Berceuse pour B.'

In 1966, Stam wrote the sonata for cello and piano – originally named Sonata per violoncello e pianoforte. It was published

in 1970 by Donemus and is dedicated to lenske Sterk. The first movement is named Sogetti e discorso, roughly meaning 'topics and discourse'. The piano makes a couple of firm statements in the form of strong chords – the tone of the dialogue is set – after which the cello starts an ample but enthralling soliloquy. Only halfway the first movement, it becomes a true dialogue, in which cello and piano melt into a rhetorical storyline. Stam, and the listener with him, stays in Italian spheres with an elegant Campanella as second movement, followed by an energetic Pizzicato e Staccato, in which the Cadenza takes a central part. The Berceuse pour B. (Lullaby for B.) was written in 1983. Who is this B. – and does it matter? According to lenske Sterk: "The Berceuse is about an impossible love – or 'star-crossed lovers', to use the famous words by William Shakespeare – and it doesn't matter whether the subject is an existing or an imaginary lover. It was written with my technical abilities as a cellist in mind, and together we have regularly performed it with great pleasure." What springs to mind when one has heard all three works, is Henk Stam's unsurpassable versatility and an incredible ingenuity in his chord progressions, that provide his music with and a strong narrative power. Timeless and amazingly present-day at the same time.

Sipke Hoekstra (1976)
'Bop Toccata'

Baroque and jazz have a lot in common. In both genres, improvisation is essential, a grooving bass plays a crucial part and the melody – in some variation or another – is usually formed by a sheer endless outpour of notes. Such is the case in the baroque toccata, but also in the jazz style known as bop. In Bop Toccata, a piece for solo cello, one does not only hear these two styles meet, but moreover complement and amplify one another. A pinch of apocalyptic hard rock in the mix is adding to the musical flavour. And why not? After all, when hearing the hyper-virtuoso guitar solos of Eddy van Halen or Steve Vai, who will not be reminded of Vivaldi's virtuoso baroque violin solos? Sipke Hoekstra (1976), is a composer and musicologist. He was admitted to the composer's guild 'Nieuw Geneco' in 2015 and his work is published and performed not only in The Netherlands, but throughout the world. Bop Toccata was composed in the spring of 2018 for Wytske Holtrop and published by Donemus in the summer of that same year.

Wytske Holtrop

behaalde in 2018 haar master cum laude aan het Haute École de Musique de Genève waar zij studeerde bij François Guye. Haar bachelor ronde zij af met grote onderscheiding aan het Koninklijk Conservatorium in Brussel bij Jeroen Reuling. Met ingang van het seizoen 2019 - 2020 speelt Wytske in het Konzerthausorchester in Berlijn, waar ze werd toegelaten tot de Kurt Sanderling orkestacademie. Zij volgde masterclasses bij o.a. Natalia Gutman, Gary Hoffman en Nicolas Altstaedt. Wytske speelde als soliste met verschillende orkesten in Nederland en geeft regelmatig solo recitals. Zij speelde op festivals zoals het Internationaal Kamermuziekfestival Schiermonnikoog en het Ars SummerFest in Vilnius. In 2015/2016 was zij geselecteerd voor de orkestacademie van het Nationaal Orkest van België. Wytske was meerdere malen prijswinnaar bij Stichting Jong Muziktalent Nederland en het Prinses Christina Concours. Ook won ze de Prix du Musée Bonnat tijdens de Académie Ravel in Saint Jean de Luz. In 2018 ontving zij uit handen van Emmy Verhey de Friese Emmy 'Runner up Award'. Wytske bespeelt een cello van Tanguy Fraval, Brussel (2011) en een strijkstok van Doriane Bodart, Parijs (2016).

Frans Douwe Slot (1983) volgde zijn eerste lessen op zesjarige leeftijd bij dhr. H. Oosterhuis en vervolgde zijn voortraject richting het Noord Nederlands Conservatorium bij dhr. R. A. Ferwerda. Gedurende zijn conservatoriumopleiding hebben de pianistes Klára Würtz, Tamara Poddubnaya en Nata Tsereli hem een grote diversiteit aan muzikale overdracht en pianotechniek bijgebracht. Een slepende blessure, die drie jaar lang duurde, weerhield hem er niet van zijn Master of Music te voltooien bij Klára Würtz op het Utrechts conservatorium. Hij verdiepte zich in de romantische stijlperiode en nam in die tijd zijn eerste cd op. In 2009 werd Frans Douwe toegelaten tot de klas van professor Szokolay Balázs aan de Franz Liszt Academy in Boedapest. In datzelfde jaar nam hij een tweede cd op. Als solist en kamermusicus werd hij een graag geziene gast. Hij speelde meer-

dere malen samen met violiste Emmy Verhey, trad op als solist met de pianoconcerten van Schumann en Grieg en won meerdere prijzen op nationale en internationale concoursen. De afgelopen vier jaar stonden in het teken van een intensieve revalidatie van focale dystonie, een stoornis in de spierspanning. Die strijd is nog niet gestreden, maar als kamermusicus keert hij langzaam maar zeker terug op het podium. Onder andere met het Colori Ensemble. Tevens is zijn docentschap een belangrijk onderdeel van zijn carrière geworden. Een succesvolle talentenklas, die doorstroming naar de conservatoria mogelijk maakt, is daarvan een mooi voorbeeld.

Henk Stam (1922-2002) 'Sonatine française'

Een sleutelfiguur in de Nederlandse muziekgeschiedenis die zelf niet op de voorgrond trad - dát was Henk Stam. Op verschillende cruciale momenten in de Nederlandse muziekgeschiedenis duikt hij op. Bijna als een te bescheiden 'stagehand', die belangrijke elementen aanreikt aan de hoofdrolspelers vanuit de coulissen, maar zelf nooit een glansrol pakkend. Onterecht! Want het was Stam die na de Tweede Wereldoorlog als eerste componist van betekenis zich de beginselen eigen maakte van Schönbergs dodecafonie en uit die materie zijn derde strijkkwartet optrok. Ook stond hij in 1945 aan de wieg van de nog steeds belangrijke Stichting Gaudeamus, die tot doel heeft productiviteit en publieksbereik van Nederlandse eigentijdse klassieke muziek te bevorderen. Stam werd geboren in Utrecht, studeerde instrumentatie aan het Utrechts Conservatorium bij Hendrik Andriessen, musicologie aan de Universiteit van Utrecht en nam cursussen in compositie én muziekcritiek in Darmstadt. Hij belandde uiteindelijk op leidinggevende posities in het muziekonderwijs en was daarnaast werkzaam als muziekjournalist. Hij liet een groot en divers oeuvre na, het resultaat van een constante

nieuwsgier naar nieuwe muzikale vormen en technieken. Stams echtgenote, lenske Sterk: 'Hij waakte er in zijn composities continu voor om in herhaling te vallen, was altijd op zoek naar nieuwe uitdrukkingvormen.' Maar is nergens sprake van 'vernieuwing om de vernieuwing'; authenticiteit staat altijd voorop. De 'Sonatine française', voor cello en piano, werd gepubliceerd door Harmonia in 1974. Het werd weliswaar aan niemand opgedragen, maar wél geschreven met specifiek het kunnen van lenske Sterk, zelf celliste, als referentiekader. De sonatine is een luchtig werk, lijkt wars van intellectualisme maar is nergens pretentieloos. Stams sfeerduiding 'à l'aise', aan het begin van het eerste deel, definieert de setting: beide instrumentalistinnen dienen zich vooral op hun gemak te voelen en dat comfort liefst ook over te brengen op hun luisteraars. Het tweede deel, 'Méditation' met als nadere aanduiding 'très lent' (erg langzaam), past op één pagina in de partituur maar toch wordt er een volledig en boeiend verhaal verteld. Hekkensluiter is de 'Danse Populaire', die 'vif' (snel) uitgevoerd dient te worden.

Jochem le Cointre (1994) **'Modern Dances' suite for solo cello**

Een Suite is een barokke muziekvorm die bestaat uit verschillende dansen, zoals bijvoorbeeld Menuet, Gigue, Passacaglia, Bourree. Op deze muziek werd oorspronkelijk gedanst; het waren de volksdansen van Europa. In de loop van de muziekgeschiedenis transformeerden deze dansen in concertmuziek, puur en alleen om naar te luisteren. Le Cointre hoorde het thema van de Gigue, in traditionele Bach-stijl, eind 2016 in zijn hoofd tijdens een fietstocht. Na het opschrijven volgde een Menuet, zoals Haydn die schreef. Al schrijvende kwam hij tot het idee aan om een aantal hedendaagse dansstijlen in de suite te verwerken. Dat werden de 'Samba No Pé' en de 'Choro', beide Braziliaanse dansen. De 'Ballad' schreef hij de avond van een inspirerend concert van solo-gitarist Tommy Emmanuel. De Suite eindigt met een 'Polka gviazd', 'Polka van de sterren', waarin de cello een hoge lyrische melodie laat klinken, als van de sterren. Zo werd deze cellosuite tot een concertstuk bestaande uit verschillende dansen en ritmes om het virtuoze en muzikale karakter van de uitvoerder te laten schitteren, met een moderne 'twist'. Vandaar de titel: 'Modern Dances.' Jochem le Cointre is een veelzijdig pianist en componist. Hij studeerde

van 2012-2016 aan The New School in New York en de New York Piano Academy bij Ronn Yedidia. Bij Dr. Yedidia ontwikkelde hij zijn interesse in compositie en klassiek piano. Sinds 2016 weer terug in Nederland, doceert Le Cointre piano aan de Piano Academy in Amsterdam. [JIC, redSH]

Henk Stam (1922-2002) **Sonata for cello and piano** **'Berceuse pour B.'**

In 1966 schreef Stam de sonate voor cello en piano, als 'Sonata, per violoncello e pianoforte', een werk dat in 1970 verscheen bij Donemus en expliciet is opgedragen aan lenske Sterk. Het eerste deel heeft als titel 'Sogetti e discorso', wat zoveel als 'onderwerpen en gesprek' betekent. De piano poneert met enkele stevige akkoorden enkele prangende onderwerpen – de toon is gezet – waarna de cello begint aan een breedvoerige maar boeiende monoloog. Tot een waar tweegesprek komt het pas halverwege het eerste deel, wanneer cello en piano in synergie tot een retorische verhaallijn komen. Stam, en de luisteraar met hem, blijft in Italiaanse sferen met een bevallige 'Campanella' als tweede deel, gevolgd door een energiek 'Pizzicato e Staccato', waarin een Cadenza een centrale plek inneemt. De 'Berceuse pour B.' werd geschreven in 1983. Wie

is deze 'B.' - en maakt het eigenlijk uit? Sterk daarover: 'De 'Berceuse' behandelt het thema van de Onbereikbare Geliefde - het gaat er niet om of dat een bestaand of een illusionair iemand is. Het werk werd geschreven met mijn technische capaciteiten in het achterhoofd en samen voerden we het nog regelmatig en met veel plezier uit.' Wat opvalt wanneer je alle drie de werken hebt gehoord: Stams ongekende veelzijdigheid en een opvallende vindingrijkheid in het realiseren van fraaie akkoordprogressies, die het geheel rijk aan sfeer en verhaalkracht maken. Tijdloos en verbluffend actueel. [SH, met dank aan lenske Sterk]

Sipke Hoekstra (1976)
'Bop Toccata'

Barok en Jazz hebben veel gemeen. In beide genres is improvisatie een essentieel gegeven, speelt een groovende bas een cruciale rol en wordt de melodie – of een variatie daarop - vaak gevormd door een haast onophoudelijke notenregen. Dat is het geval bij de barokke Toccata maar natuurlijk ook bij de muzikale output van de bekende jazzstroming 'Bop'. In 'Bop Toccata', een werk voor cello solo, hoor je niet alleen beide muzikale werelden elkaar ontmoeten, maar vooral ook elkaar aanvullen en versterken. Een snufje apocalyptische hardrock in de mix brengt de boel verder op smaak. Waarom ook niet? Wie moet bij de hypervirtuoze gitaarsoli van Van Halen niet denken aan bijvoorbeeld Vivaldi's barokke vioolcapriolen? Sipke Hoekstra (1976) is componist en musicoloog. Hij werd in 2015 toegelaten tot componistengilde Nieuw Geneco en zijn werk wordt in binnen- en buitenland uitgegeven en uitgevoerd. 'Bop Toccata' werd door hem begin 2018 speciaal voor Wytske Holtrop geschreven en verscheen die zomer in druk bij Donemus. [SH]

Recording date: 29, 30 October 2018 At Johannes Church Oosthem
Production & distribution: Aliud Records e-mail: info@aliudrecords.com

More information about our releases can be found at:

www.aliudrecords.com

More information about Wytske Holtrop can be found at:

www.wytskeholtrop.com

More information about Frans Douwe Slot can be found at:

www.fransdouweslot.com

Producer: Jos Boerland

Musical supervisor: Ronald Slager

Engineer: Jelmer Veenstra

Balancing Engineer: Jos Boerland

Text: Sipke Hoekstra

Design: Jos Boerland

Translations: Ronald Slager

Photography: Tryntsje Nauta, Foppe Schut

This production has been made as an initiative by and in conjunction with: **dbieb**

**frysk
musyk
argyf**

Also available on ALIUD:

